

- Defense of Ukraine: training. manual] / S. M. Zhembrovskiyi ta in. Kyiv : NUOU, 2024. 188 s. [in Ukrainian].
7. Fizychnе vykhovannya, spetsialna fizychna pidhotovka ta sport : pidruchnyk [Physical education, special physical training and sports: textbook] / kolektyv avtoriv ; za red. Yu. S. Finohenova. Kyiv : NUOU im. Ivana Cherniakhovskoho, 2014. 468 s. [in Ukrainian].

D. POHREBNIAK, S. ZHEMBROVSKYI, N. VERBYN, V. BILOSHYTSKYI. Modern aspects of the activity of a sports coach in higher military educational institutions.

One of the primary problems of our country, when the Armed Forces of Ukraine are actively countering the military aggression of the Russian Federation, is the quality training of a significant number of personnel. The physical training of servicemen and the high-quality organization of all its components (including sports and mass work) play an extremely important role in solving this problem, which becomes a prerequisite for the effective use of troops (forces) in the performance of their assigned tasks.

The purpose of the article is to analyze the activities of a freelance sports coach in a military university; to determine the main components of his work, levels of skill, taking into account modern requirements for military education and countering russian aggression.

With the help of pedagogical observation and a survey of a significant number of researchers and academic staff involved in training activities with cadets in higher military educational institutions, we have identified the main components of the trainer's work and substantiated a modern vision of their content.

A sports coach is one of the key figures in the educational and training processes in a military university. Not only the sports achievements of cadets, but also the level of their readiness to perform tasks during future military and professional activities depend on their professional competence, level of skill, personal qualities and attitude to coaching.

Modern military education considers a sports coach as a specialist who has a thorough knowledge of physical culture and sports, pedagogy, psychology, skills and abilities to organize the training process in a quality manner, and who has a positive impact on the development of future officers during their studies at military universities.

Keywords: *higher education; cadet; skill levels; sports coach; physical culture and sports.*

DOI <https://doi.org/10.31392/NZ-udu-158.2024.12>

УДК 373.3.091.2:005.342-047,64

Романчук А. І.

**ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ
ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

У процесі дослідження встановлено, що технології управління в початковій школі – це сукупність прийомів, методів, та інструментів, які застосовуються для організації освітнього процесу з метою досягнення поставлених цілей. Вони базуються на системному підході, який враховує особливості молодшого шкільного віку, психолого-педагогічні закономірності та інноваційні підходи до навчання.

Автором у ході дослідження теоретичних засад технологій управління у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) з'ясовано, що воно включає вивчення різноманітних аспектів, таких як організаційні підходи, педагогічні теорії, методологічні основи та управлінські

технології. Найбільш поширеними науковими підходами у соціально-педагогічних дослідженнях та практиці визначено такі: системний, компетентнісний, інноваційний, особистісно-орієнтований, емпіричний.

Встановлено, що ефективність управління освітнім процесом у початковій школі забезпечується науковим підходом, застосуванням сучасних технологій і методик, а також інтеграцією всіх учасників освітнього процесу. Ці теоретичні засади формують основу для побудови якісної, інклюзивної та інноваційної освіти.

Визначено, що технології управління освітнім процесом у початковій школі є багатогранною системою, що інтегрує сучасні наукові досягнення, інновації та орієнтацію на особистість учня.

Автором статті встановлено, що жоден із існуючих в педагогічній науці і практиці наукових підходів окремо взятий не дає оптимального результату ефективності управління початковою школою. Кожен із проаналізованих підходів має свої переваги й обмеження. Оптимальним, на думку автора, є використання їхньої комбінації, що дозволить досягти не лише академічних результатів, а й виховати гармонійно розвинену особистість.

Ключові слова: технології, технології управління в початковій школі, управлінські інноваційні технології, управління навчальним закладом.

Управління освітнім процесом у початковій школі є одним із ключових завдань сучасної педагогіки. Ефективність навчання та виховання дітей залежить не лише від якості навчальних програм, але й від використання сучасних технологій управління. Сучасна освіта вимагає переосмислення підходів до управління навчальним процесом, особливо у початковій школі, де закладаються основи всебічного розвитку дитини. Впровадження новітніх технологій управління сприяє забезпеченню якості освіти, створенню комфортного навчального середовища та індивідуалізації навчання. Управління освітнім процесом передбачає не лише адміністративні аспекти, а й психолого-педагогічну підтримку, адаптацію до інноваційних змін та розвиток партнерства між учасниками освітнього процесу.

Факторами, що визначають розвиток країни на сучасному етапі, є формування інформаційного суспільства, управління процесом глобалізації, підвищення рівня управління соціально-економічною та освітньою системами. З огляду на це виникає потреба у підвищенні ефективності управління освітою в цілому, закладами освіти загалом та освітнім процесом зокрема. У цьому контексті постало завдання наукового обґрунтування теоретичних засад технологій управління освітою як важливого чинника підвищення його ефективності.

Дослідження теоретичних засад технологій управління освітнім процесом у початковій школі займає важливе місце в педагогіці та управлінні освітою. У цій галузі працює плеяда науковців, які досліджували різні аспекти організації, управління та впровадження технологій у початковій школі. Зокрема, сутність принципів, управлінських функцій та технологій управління закладами освіти розкрито Л. Ващенко, Л. Даниленко, Г. Єльніковою, Л. Калініною, Ю. Конаржевським, В. Лазаревим, В. Масловим, О. Мармазою, О. Онаць, І. Осадчим, Н. Островерховою, Л. Паращенко, О. Пастовенським, О. Пехотою, Н. Побірченко, С. Подмазіним та іншими.

Водночас аналіз досліджень, що висвітлюють проблеми управлінських

технологій в закладах освіти, виявляє певну обмеженість у підходах. У центрі уваги наукових досліджень – розкриття управлінсько-технологічних аспектів освітнього процесу у закладах загальної середньої освіти.

Мета статті – здійснити аналіз наукових підходів до дослідження пріоритетних технологій управління освітнім процесом у початковій школі та особливості їх впровадження.

Науковий підхід до дослідження проблеми – це систематичний, обґрунтований і об'єктивний метод вивчення явищ або ситуацій. Він спрямований на отримання достовірних знань шляхом використання логіки, емпіричних даних та експериментів. Науковий підхід до дослідження окресленої проблеми передбачає логічну та структуровану послідовність дій, спрямованих на її вирішення.

Процес формування наукової теорії реалізується в кінцевому результаті як компроміс між логікою і досвідом через встановлення певної динамічної рівноваги між ними. Звідси випливає, що будь-який науковий підхід має базуватися на певній науковій теорії. Системний підхід, наприклад, базується на теорії систем, діалектичний – на законах діалектики тощо [7].

Технології управління в початковій школі – це сукупність прийомів, методів, та інструментів, які застосовуються для організації освітнього процесу з метою досягнення поставлених цілей. Вони базуються на системному підході, який враховує особливості молодшого шкільного віку, психолого-педагогічні закономірності та інноваційні підходи до навчання. У науковому розумінні та вживанні терміну “педагогічна технологія” вбачається, що педагогічна технологія функціонує і в якості науки, і в якості системи алгоритмів, способів, регуляторів діяльності, і в якості реального процесу навчання і виховання. Вона може бути представленою чи всім комплексом їх аспектів, чи науковою розробкою, чи описуванням програми дій, чи реально здійснюваним на практиці процесом [1].

У ході дослідження теоретичних засад технологій управління у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) з'ясовано, що воно включає вивчення різноманітних аспектів, таких як організаційні підходи, педагогічні теорії, методологічні основи та управлінські технології. Найбільш поширеними науковими підходами у соціально-педагогічних дослідженнях та практиці є: системний, компетентнісний, інноваційний, особистісно-орієнтований, емпіричний.

Системний підхід є фундаментальною методологією, яка розглядає заклад освіти як цілісну систему, що складається з взаємопов'язаних елементів (педагогічна підсистема, адміністративна, організаційна тощо), які функціонують для досягнення спільної мети. У контексті управління у ЗЗСО цей підхід дозволяє врахувати складність освітнього процесу, ефективно координувати його елементи та знаходити оптимальні рішення.

Зокрема, А. І. Уйомов сутність поняття “система” розкриває як “множину об'єктів, на яких реалізується заздалегідь визначене відношення з фіксованими якостями, і, по-друге, як “множину суб'єктів, котрі володіють

заздалегідь визначеними якостями з фіксованими між ними відношеннями” [11, с. 21]. А. Д. Сараєв тлумачить поняття “система” як “сукупність елементів, які знаходяться у відношенні один до одного, необхідному і достатньому для виконання функцій даної сукупності елементів” [10, с. 49].

В основу системного підходу до добору та реалізації технологій управління ЗНЗ як активною соціально-педагогічною системою покладено “системоцентризм”, тобто ідею бачення об’єкта дослідження як цілісної складної динамічної системи, яка об’єктивно інтегрує зовнішні та внутрішньосистемні чинники її функціонування. Універсальність системного підходу пояснюється тим, що системна якість є однією із основних ознак сутності об’єктів, явищ і процесів об’єктивної реальності, які детермінують їхню якісну самобутність.

Аналіз вітчизняної та зарубіжної літератури з проблеми добору і впровадження технологій управління ЗНЗ як активною соціально-педагогічною системою дає підставу для висновку, що вітчизняні та зарубіжні вчені визнають його системний характер, розкривають його складові та взаємозв’язки між ними [7].

Компетентнісний підхід передбачає зосередження на формуванні компетенцій управлінців закладів освіти. Це включає розвиток лідерських якостей, навичок стратегічного планування, комунікації та прийняття рішень.

У вітчизняній науковій літературі найбільшого поширення набуло визначення компетентності, запропоноване С. Гончаренком, як сукупності знань і вмінь, необхідних для ефективної професійної діяльності: вміння аналізувати, передбачати наслідки професійної діяльності, використовувати інформацію. На думку І. Д. Бега “трактування поняття компетентність дуже широке...” [2, с. 5]. Компетентний в широкому розумінні – “це знаючий, обізнаний в певній галузі”; у вузькому розумінні – той, хто має право авторитетного судження як спеціаліст високого рівня в певному колі питань.

Олена Пометун досліджувала впровадження компетентнісного підходу в українській освіті, підкреслюючи значення інтеграції цього підходу в управління навчальними закладами [9, с. 16].

Компетентнісний підхід у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) акцентує увагу на формуванні та розвитку компетентностей, необхідних для успішного функціонування управлінської системи. У цьому контексті управлінські технології орієнтовані на підвищення професійної майстерності керівників, педагогів і ефективну організацію освітнього процесу.

Інноваційний підхід у дослідженні технологій управління у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) передбачає впровадження сучасних управлінських рішень, які забезпечують ефективність, гнучкість і адаптацію освітніх процесів до швидких змін у суспільстві. Основна мета цього підходу – створення та реалізація інноваційних стратегій, які підвищують якість освіти та сприяють сталому розвитку закладу.

Інноваційний підхід забезпечує трансформацію освітніх закладів у сучасні, динамічні організації, здатні відповідати вимогам суспільства. Він допомагає

підвищити конкурентоспроможність освітнього середовища, створити умови для розвитку учнів і педагогів, а також досягти високих результатів у освітній діяльності.

В Україні інноваційний підхід до управління освітнім процесом у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) досліджувався багатьма вченими, які присвятили свої праці питанням модернізації освіти, впровадження нових управлінських технологій та адаптації світових практик до українських реалій. Так, Василь Кремень у праці “Філософія освіти XXI століття” досліджує концептуальні основи освітніх змін, важливість інноваційного управління, орієнтацію на розвиток компетентностей та створення умов для інноваційного середовища. [6]

Т. Бондаренко виокремила у своїй праці дидактичні умови використання таких інноваційних підходів у закладах загальної середньої освіти, як інтернет-ресурси [3]. І. Крамаренко визначила особливості організації навчального процесу в школах в умовах війни з урахуванням закордонного досвіду. Зазначила, що робота системи освіти України в умовах воєнного стану характеризується впровадженням нових методик навчання, використанням інноваційних навчальних програм, активним впровадженням ефективних педагогічних стратегій і передових інформаційних технологій [5].

Особистісно-орієнтований підхід ставить в центр уваги особистість учня, педагога та адміністратора. Особистісно орієнтований підхід у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) ставить у центр уваги особистість кожного учасника освітнього процесу: учня, педагога, адміністратора. Управління орієнтується на підтримку їхнього розвитку та самореалізації. Він спрямований на врахування індивідуальних потреб, здібностей, інтересів та можливостей кожної людини у процесах управління та організації діяльності закладу.

Особистісно-орієнтований підхід до технологій управління освітнім процесом у закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) активно досліджувався українськими вченими. Цей підхід базується на принципах гуманізації освіти, уваги до індивідуальних потреб усіх учасників освітнього процесу та розвитку їхнього потенціалу. Так, експерт у сфері освітнього менеджменту Людмила Хоружа, яка вивчала індивідуальний підхід до управління закладами освіти. У роботі “Особистісно-орієнтоване управління в умовах освітніх змін” розглянула методи управління, які враховують індивідуальні потреби педагогів і учнів у контексті реформування освіти.

Дослідниця Галина Єльнікова, яка працює над інтеграцією індивідуальних підходів у систему освітнього управління, у праці “Індивідуалізація освітнього менеджменту: виклики та перспективи” аналізує впровадження технологій, орієнтованих на розвиток творчого потенціалу кожного учасника освітнього процесу.

Теоретичні засади технології людинотворення розкриваються В. О. Огнев'юком. Він зазначає: “Соціально-економічні та духовно-культурні тенденції у розвитку суспільства зумовлюють нову парадигму розвитку освіти, яка покликана стати базою сталого людського розвитку. Освіта має

забезпечити підготовку громадянина до подолання кризових явищ у суспільстві, сприяти в досягненні істотних успіхів в якості людського життя, забезпечити прорив нашого інтелектуального й виробничого потенціалу на світовий ринок високих технологій” [8, с. 58].

Концепція технології людинотворення полягає в тому, що навчання, яке здійснюється на основі найсучасніших інформаційно-комунікаційних технологій, створює передумови для формування принципово нової культури організації освітнього процесу; впровадження відповідних матеріальних та педагогічних концепцій; створення необхідного програмного забезпечення курсів і предметів; сумісності персональних комп’ютерів у локальних мережах та глобальній мережі Internet [8, с. 59-60].

Емпіричний підхід ґрунтується на зборі, аналізі та інтерпретації даних, отриманих у процесі реального функціонування закладів загальної середньої освіти (ЗЗСО). Він дозволяє вивчити управлінські технології на практиці, виявити їхню ефективність та адаптувати їх до конкретних умов.

Дослідженням емпіричного підходу до управління освітнім процесом у закладах загальної середньої освіти вивчали як зарубіжні, так і вітчизняні автори. Вони акцентували увагу на практичному застосуванні даних для прийняття рішень, підвищення ефективності навчання та розвитку освітніх технологій. Так, Іван Зязюн у своїх працях звертав увагу на управлінські аспекти освітнього процесу, включаючи формування педагогічного середовища на основі емпіричних даних. Досліджуючи сутність і зміст освітніх технологій, І. А. Зязюн зазначає, що вони “беруть на себе” загальну стратегію розвитку єдиного державного освітнього простору. До основних їхніх функцій вчений відносить прогностичну, проєктивну, оскільки технології безпосередньо пов’язані з плануванням безпосередніх цілей і результатів, основних етапів, способів і організаційних форм освітнього і виховного процесів [4].

Емпіричний підхід до дослідження технологій управління освітнім процесом у початковій школі базується на зборі та аналізі практичного досвіду, результатів спостережень і експериментів. Основні етапи такого дослідження включають: визначення мети дослідження, збір емпіричних даних, аналіз даних, експериментальні впровадження, формулювання висновків і рекомендацій, зворотній зв’язок і вдосконалення. Такий підхід дозволяє зробити управління освітнім процесом більш гнучким, адаптивним і орієнтованим на реальні потреби школи.

Сучасні дослідження все частіше звертаються до використання великих даних (Big Data), штучного інтелекту та алгоритмів машинного навчання для збору й аналізу інформації про освітні процеси. Це дозволяє створювати адаптивні системи навчання, які враховують індивідуальні особливості учнів.

Висновки. Ефективність управління освітнім процесом у початковій школі забезпечується науковим підходом, застосуванням сучасних технологій і методик, а також інтеграцією всіх учасників освітнього процесу. Ці теоретичні засади формують основу для побудови якісної, інклюзивної та інноваційної освіти. Технології управління освітнім процесом у початковій школі є

багатогранною системою, що інтегрує сучасні наукові досягнення, інновації та орієнтацію на особистість учня. Вважаємо, що жоден із існуючих в педагогічній науці і практиці наукових підходів окремо взятий не дає оптимального результату ефективності управління початковою школою. Кожен із цих підходів має свої переваги й обмеження. Оптимальним є використання їхньої комбінації, що дозволить досягти не лише академічних результатів, а й виховати гармонійно розвинену особистість. Це сприятиме формуванню нової якості початкової освіти.

Використана література:

1. Алфімов Д. В. Структурно-змістовний контент поняття технології [Електронний ресурс]. URL : <https://nvd.luguniv.edu.ua/archiv/NN15/11advkpt.pdf>.
2. Бех І. Д. Теоретико-прикладний сенс компетентнісного підходу у педагогіці. *Виховання і культура*. № 12 (17, 18). 2009. С. 5–7.
3. Бондаренко Т. Дидактичні умови застосування інтернет-технологій в освітньому середовищі закладів загальної середньої освіти. *Витоки педагогічної майстерності*. 2020. № 25. С. 25–29. [Електронний ресурс]. URL : <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2020.25.223179>.
4. Бондар В. І., Шапошнікова І. М. Управління підготовкою успішного вчителя: теорія і практика : монографія / за ред. В. І. Бондаря. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2015. 331 с.
5. Крамаренко І. С. Організація навчання у школах в умовах війни: впровадження зарубіжного досвіду у вітчизняну практику. *Наука і техніка сьогодні*. 2022. № 13 (13). С. 326–335. [Електронний ресурс]. URL : [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-13\(13\)-326-335](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-13(13)-326-335).
6. Кремень В. Г. Філософія освіти XXI століття. *Освіта України*. 2002. 28 грудня.
7. Островецька Н. М. Теоретичні засади технологій управління загальноосвітнім навчальним закладом як активною соціально-педагогічною системою. [Електронний ресурс]. URL : <file:///C:/Users/User1/Desktop.pdf>.
8. Перспективні освітні технології : наук.-метод. посіб. / А. М. Алексюк, І. Д. Бех, Т. Ф. Демків ; за ред. Г. С. Сазоненко. Київ : Гопак, 2000. 559 с.
9. Пометун О. І. Компетентнісний підхід до оцінювання рівнів досягнень учнів. Київ : Презентація на нараді Центру тестових технологій 19.10.2004 р. С. 16–18.
10. Сараєв А. Д. Проблемы системности в философии и антропологии. Київ, 1993. 238 с.
11. Шапошнікова І. М. Роль і місце самооцінки у системі саморозвитку педагога. *Наукові записки : збірник наукових статей / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова ; упор. Л. Л. Макаренко*. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2022. Випуск СЛІІІ (153). 246 с. (Серія педагогічні науки).

References:

1. Alfimov D. V. Strukturno-zmistovnyi kontent poniattia tekhnolohii [Structural content of the concept of technology] [Elektronnyi resurs]. URL : <https://nvd.luguniv.edu.ua/archiv/NN15/11advkpt.pdf> [in Ukrainin].
2. Bekh I. D. (2009). Teoretyko-prykladnyi sens kompetentnisnoho pidkhodu u pedahohitsi [Theoretical and applied meaning of the competence approach in pedagogy]. *Vykhovannia i kultura*. № 12 (17, 18). S. 5–7 [in Ukrainin].
3. Bondarenko T. (2020). Dydaktychni umovy zastosuvannia internet-tekhnolohii v osvitnomu seredovyschi zakladiv zahalnoi serednoi osvity [Didactic conditions for the use of Internet technologies in the educational environment of institutions of general secondary education]. *Vytoky pedahohichnoi maisternosti*. № 25. S. 25–29. [Elektronnyi resurs]. URL : <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2020.25.223179> [in Ukrainin].
4. Bondar V. I., Shaposhnikova I. M. Upravlinnia pidhotovkoiu uspishnoho vchytelia: teoriia i praktyka : monohrafiia [Management of the training of a successful teacher: theory and practice : monograph] / za red. V. I. Bondaria. Kyiv : Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova, 2015. 331 s. [in Ukrainin].
5. Kramarenko I. S. (2022). Orhanizatsiia navchannia u shkolakh v umovakh viiny: vprovadzhennia zarubizhnoho dosvidu u vitchyznianu praktyku [Organization of education in schools in the conditions of

- war: implementation of foreign experience in domestic practice]. *Nauka i tekhnika sohodni*. № 13 (13). S. 326–335. [Elektronnyi resurs]. URL : [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-13\(13\)-326-335](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-13(13)-326-335) [in Ukrainian].
6. Kremen V. H. Filosofii osvity XXI stolittia [Philosophy of education of the 21st century]. *Osvita Ukrainy*. 2002. 28 hrudnia [in Ukrainian].
 7. Ostroverkhova N. M. Teoretychni zasady tekhnolohii upravlinnia zahalnoosvitnim navchalnym zakladom yak aktyvnoi sotsialno-pedahohichnoi systemoiu [Theoretical principles of management technologies of a general educational institution as an active socio-pedagogical system] [Elektronnyi resurs]. URL : <file:///C:/Users/User1/Desktop.pdf> [in Ukrainian].
 8. Perspektyvni osvichni tekhnolohii : nauk.-metod. posib. [Promising educational technologies : science and method. manual] / [A. M. Aleksyuk, I. D. Bekh, T. F. Demkiv ; za red. H. S. Sazonenko]. Kyiv : Hopak, 2000. 559 s. [in Ukrainian].
 9. Pometun O. I. (2004). Kompetentnisnyi pidkhid do otsiniuvannia rivniv dosiahnen uchniv [A competent approach to the assessment of student achievement levels]. Kyiv : Prezentatsiia na naradi Tsentru testovnykh tekhnolohii 19.10. S. 16–18 [in Ukrainian].
 10. Saraev A. D. (1993). Проблемы системности в философии и антропологии [Problems of systematicity in philosophy and anthropology]. Kyiv. 238 s. [in Ukrainian].
 11. Shaposhnikova I. M. (2022). Rol i mistse samoostinky u systemi samorozvytku pedahoha [The role and place of self-evaluation in the teacher's self-development system]. *Naukovi zapysky : zbirnyk naukovykh statei / M-vo osvity i nauky Ukrainy, Nats. ped. un-t imeni M. P. Drahomanova ; upor. L. L. Makarenko*. Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova. Vypusk SLIII (153). 246 s. (Seriiia pedahohichni nauky) [in Ukrainian].

A. ROMANCHUK. Theoretical principles of technologies for management of the educational process in primary school.

In the process of research, it was established that management technologies in primary school are a set of techniques, methods, and tools that are used to organize the educational process in order to achieve the set goals. They are based on a systemic approach that takes into account the peculiarities of the younger school age, psychological and pedagogical patterns and innovative approaches to learning.

The author, during the study of the theoretical foundations of management technologies in general secondary education institutions (SSE), found that it includes the study of various aspects, such as organizational approaches, pedagogical theories, methodological foundations and management technologies. The most common scientific approaches in socio-pedagogical research and practice are: systemic, competency-based, innovative, personality-oriented, empirical.

It was established that the effectiveness of management of the educational process in primary school is ensured by a scientific approach, the use of modern technologies and methods, as well as the integration of all participants in the educational process. These theoretical principles form the basis for building high-quality, inclusive and innovative education.

It is determined that the technologies of managing the educational process in primary school are a multifaceted system that integrates modern scientific achievements, innovations and orientation on the student's personality.

The author of the article found that none of the existing scientific approaches in pedagogical science and practice, taken separately, gives the optimal result of the effectiveness of primary school management. Each of the analyzed approaches has its own advantages and limitations. The optimal, in the author's opinion, is the use of their combination, which will allow achieving not only academic results, but also to educate a harmoniously developed personality.

Keywords: *technologies, management technologies in primary school, management innovative technologies, management of an educational institution.*